

Beleidsnota Bijzondere bijstand en Gemeentelijk Minimabeleid Bernheze 2017

1. Huidig beleid

Het huidig beleid om mensen financieel te ondersteunen bij een minimum inkomen of net daarboven is vastgesteld door ISD Optimisd. Inwoners kunnen voor de volgende regelingen terecht:

- Individuele bijzondere bijstand
- Bijzondere bijstand PC regeling
- Categoriele Bijzondere bijstand regeling schoolkosten
- Individuele Inkomenstoelage
- Regeling duurzame gebruiksgoederen meerjarige minima
- Collectieve zorgverzekering minima bij CZ/VGZ
- Gemeentelijk Minimabeleid (Maatschappelijke participatie volwassenen en schoolgaande kinderen).

Door de opheffing van de ISD Optimisd, de fusie van de gemeente Meierijstad en het afsluiten van de Dienstverleningsovereenkomst heeft een vergelijk plaatsgevonden van het beleid van de ISD Optimisd met de overige fusiegemeenten. Deze vergelijking heeft tot de volgende uitgangspunten geleid.

Beleidsuitgangspunten 2017

- Voorkomen dat inwoners van een van de gemeenten er op achteruit gaan per 1 januari 2017. Inwoners uit de voormalige gemeenten hebben vanaf 1 januari 2017 gelijke rechten.
- Omwille van de eenduidigheid, uitvoeringsaspecten en ook regionale afstemming wordt geadviseerd, om zoveel mogelijk te blijven kiezen voor een zelfde inkomensgrens voor zowel individuele bijzondere bijstand als de overige regelingen.
- Een inkomensgrens blijven hanteren van 120% van het sociaal minimum. Hierdoor kunnen ook burgers die werken met een inkomen dat net iets hoger is dan het sociaal minimum in aanmerking blijven komen voor de verschillende regelingen. Dit sluit ook aan bij opvattingen van de Kinderombudsman. De Kinderombudsman roept in het rapport Kinderen in armoede gemeenten op tot minimabeleid dat toegankelijk is voor gezinnen met een inkomen tot 120% van het sociaal minimum.
- De collectieve zorgverzekering minima ook te blijven inzetten voor de doelgroep chronisch zieken. Regionaal is door de gemeenten in 2015 besloten dat de invulling van de compensatie van aannemelijke meerkosten voor chronische ziekten en beperkingen (wegens het vervallen van wettelijke regelingen als Wtcg en CER) niet onder de Verordening WMO wordt uitgewerkt, maar op te nemen in de regelingen bijzondere bijstand en de collectieve zorgverzekering minima. Dit is gerealiseerd door uitbreiding van het bestaande verzekeringspakket met een extra aanvullend pakket voor chronisch zieken.

Beleidsnota

De nota is feitelijk een voortzetting van het gemeentelijk beleid in de periode 2015 -2016. In de bijgevoegde Beleidsnota Bijzondere bijstand en Gemeentelijk Minimabeleid Meierijstad 2017 worden samengevat de volgende voorstellen gedaan:

Voorstel bijzondere bijstand en verschillende regelingen
• We handhaven de inkomensgrens bij de individuele bijzondere bijstand, de PC regeling de regeling schoolkosten op 120% van het sociaal minimum • We handhaven de bestaande draagkrachtbepalingen bij individuele bijzondere bijstand • We handhaven de bestaande regeling duurzame gebruiksgoederen voor meerjarige minima > 5 jaar; deze heeft vanwege de aard van de kosten een inkomensgrens van 100%
Voorstel Verordening Individuele inkomenstoeslag
• We handhaven bij de Individuele Inkomenstoeslag de inkomensgrens van 120% van het sociaal minimum en de bestaande referteperiode (3 jaar). • De bijgevoegde Verordening Individuele inkomenstoeslag Participatiewet Bernheze 2017 vaststellen. Daarin is vastgelegd wat voor beoordeling van het recht op de toeslag wordt verstaan onder de krachten en bekwaamheden van de persoon en de inspanningen die de persoon heeft verricht om te inkomensverbetering te komen (bepaald is dat het recht vervalt wanneer iemand in het jaar voorafgaand aan de peildatum een maatregel (sanctie) is opgelegd wegens schending van een arbeids- of re-integratieverplichting in het kader van de Participatiewet of door UWV
Voorstel collectieve zorgverzekering minima bij CZ/VGZ
• We handhaven de inkomensgrens voor deelname aan de collectieve zorgverzekering op 120% van het sociaal minimum. • Inwoners kunnen blijven kiezen uit twee aanvullende pakketten, namelijk het gewone aanvullend pakket, of voor chronisch zieken en gehandicapten met hoge zorgkosten het extra aanvullend pakket. • De maandelijkse bijdrage in de premiekosten is € 20,- per maand en bij het extra aanvullend pakket € 40,- per maand
Voorstel Verordening Gemeentelijk Minimabeleid 2017
• We handhaven de inkomensgrens op 120% van het sociaal minimum • De bijgevoegde verordening Gemeentelijk Minimabeleid Bernheze 2017 vaststellen.

In deze nota volgt een toelichting op bovengenoemde voorstellen.

2.1. Individuele bijzondere bijstand

Beleidskeuze bij de individuele bijzondere bijstand

De Participatiewet gaat er van uit dat gemeenten zo veel mogelijk via maatwerk individuele inkomensondersteuning leveren.

De inkomensgrens ligt nu op 120 %.

Bij de individuele bijzondere bijstand heeft de gemeente de beleidsvrijheid deze grens te bepalen.

De individuele bijzondere bijstand is op dit moment een doeltreffend instrument om maatwerk te leveren en om mensen met bijzondere (medische) kosten financieel tegemoet te komen. Zowel op grond van inhoudelijke als financiële argumenten is er geen aanleiding om de bestaande inkomensgrens en draagkrachtsystematiek van de individuele bijzondere bijstand te wijzigen.

Beslispunt/Advies

- a) De bestaande inkomensgrens te handhaven op 120%, zodat ook bijvoorbeeld burgers die werken met een inkomen hoger dan het sociaal minimum, voor individuele bijzondere bijstand in aanmerking kunnen blijven komen.
- b) De bestaande draagkrachtpercentages te handhaven. Deze zijn als volgt:

Ligt het inkomen boven 120% dan wordt een draagkrachtberekening toegepast, en wordt afhankelijk van de hoogte van het inkomen, de kostenvergoeding verminderd met het bedrag van de draagkracht. De draagkrachtpercentages bijzondere bijstand staan in onderstaand schema.

Bijzondere bijstand algemeen	Eigen bijdrage: Inkomen tot 120%: geen draagkracht/bijdrage Inkomen boven 120%: 30% van het meerdere boven 120% Inkomen boven 140%: - 30% van het meerdere tussen 120% en 140% - 100% van het meerdere boven 140%
------------------------------	--

2.2. Computerregeling

Beleidskeuze bij de PC regeling

De inkomensgrens ligt nu op 120%.

Net als bij de individuele bijzondere bijstand heeft de gemeente de beleidsvrijheid deze grens te bepalen.

Ouders met een minimum inkomen of net daarboven met kinderen in het basis- en voortgezet onderwijs (4 tot 18 jaar) zijn soms financieel niet in staat een computer voor hun kind(eren) aan te schaffen. Scholen gaan er in de praktijk vanuit dat kinderen/scholieren thuis de beschikking hebben over een computer of laptop. Dat is niet altijd het geval. Om kinderen niet de dupe te laten worden van de financiële omstandigheden van hun ouders, is voortzetting van de PC

regeling wenselijk. De PC regeling maakt het mogelijk een tegemoetkoming te geven in de aanschafkosten van:

€ 535,-- (met printer/toebehooren). (1 x per 5 jaar).

Bij het hanteren van een inkomensgrens van 120% kunnen ook burgers met een hoger inkomen dan het sociaal minimum, voor deze bijzondere bijstand in aanmerking blijven komen. De draagkrachtsystematiek van de individuele bijzondere bijstand is op deze regeling niet van toepassing.

Beslispunt/Advies

- a) De bestaande inkomensgrens bij de PC regeling handhaven op 120%, zodat ook werkende burgers met een iets hoger inkomen dan het sociaal minimum, voor deze bijzondere bijstand in aanmerking blijven komen, als een computer moet worden aangeschaft voor hun schoolgaande kinderen.
- b) De draagkrachtsystematiek die wel geldt voor individuele bijzondere bijstand is niet van toepassing.

2.3. Regeling schoolkosten bijzondere bijstand (op basis van groepskenmerken)

Beleidskeuze bij de regeling schoolkosten bijzondere bijstand

De inkomensgrens ligt nu op 120%. De gemeente mag deze inkomensgrens bepalen.

Ouders met een minimuminkomen en met ten laste komende kinderen in het basis en/of voortgezet (beroeps) onderwijs in de leeftijd van 4 tot 18 jaar kunnen in aanmerking komen voor een jaarlijkse tegemoetkoming in schoolkosten. Wat betreft de kosten kan hierbij gedacht worden aan o.a. boeken/leermiddelen, aanschaf schooltas, schoolreisje of andere schoolactiviteiten, reiskosten, ouderbijdrage, sportkleding en lesgeld. Voor mensen die rond moeten komen van een minimuminkomen, zoals inwoners met een bijstandsuitkering, of net daarboven is het soms lastig om deze kosten te betalen uit het aanwezige inkomen of bestaande voorliggende voorzieningen.

Voorgesteld wordt de regeling schoolkosten per 1 januari 2017 op basis van groepskenmerken voort te zetten:

- Belanghebbenden behoren tot een bepaalde groep waardoor het aannemelijk is dat ze meerkosten hebben;
- D.m.v. bestandskoppeling is gerichte benadering mogelijk van de doelgroep uit het bestand uitkeringsgerechtigden;
- Er kan worden gecontroleerd of de kosten daadwerkelijk zijn gemaakt. De wijze van controle staat vrij. Via steekproefsgewijze controle kan worden nagaan of de middelen doelmatig zijn besteed aan de gemaakte kosten van schoolgaande kinderen.

De vergoeding is per € 187,-- per schoolgaand kind (bedrag schooljaar 2016/2017).

Beslispunt/Advies

- a) De bestaande inkomensgrens bij de Regeling schoolkosten handhaven op 120%, zodat ook werkende burgers met een iets hoger inkomen dan het sociaal minimum, voor deze bijzondere bijstand in aanmerking blijven komen.
- b) De draagkrachtsystematiek die wel geldt voor individuele bijzondere bijstand is niet van toepassing.

2.4. Individuele inkomenstoeslag

Beleidskeuze bij de Individuele inkomenstoeslag

De inkomensgrens ligt nu op 120%.

Aan de bijstand ligt het uitgangspunt ten grondslag dat het normbedrag, bedoeld ter voorziening in de algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan met inbegrip van een component reservering, in beginsel toereikend is. Toch kan de financiële positie van mensen die langdurig op een minimuminkomen zijn aangewezen, bijv. langer dan 3 jaar, onder druk komen te staan als er na verloop van tijd geen enkel perspectief lijkt te zijn om door inkomen uit arbeid het inkomen te verhogen.

Om die reden kent de Participatiewet de mogelijkheid om een Individuele inkomenstoeslag te verstrekken. Op grond van de wet moeten de regels hiervoor in een verordening worden vastgesteld.

In de verordening moet worden opgenomen wat wordt verstaan onder 'de krachten en bekwaamheden van de persoon' en 'de inspanningen die de persoon heeft verricht om tot inkomensverbetering te komen'. Ook moet in de verordening rekening worden gehouden met het feit dat een belanghebbende mogelijk zelf niets gedaan heeft om zijn perspectief te verbeteren.

In de verordening is dan ook opgenomen dat een belanghebbende niet in aanmerking komt voor een individuele inkomenstoeslag, indien aan hem/haar gedurende het jaar voorafgaande aan de peildatum een maatregel (sanctie) is opgelegd wegens een schending van een arbeids- of re-integratie-verplichting als bedoeld in de Participatiewet en/of de Verordening Afstemming Participatiewet, IOAW, IOAZ of is opgelegd door het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (UWV).

De verordening kent een referteperiode van 3 jaar, en sluit net als voorheen studenten uit van het recht hierop, omdat deze doelgroep in het algemeen perspectief heeft op inkomensverbetering.

De individuele inkomenstoeslag bedraagt:

Gehuwden / samenwonenden	€ 554,-
Alleenstaande ouder	€ 498,-
Alleenstaande	€ 388,-
(Bedragen 1 juli 2016)	

Deze bedragen sluiten aan bij de 40% van toepasselijke bijstandsnormen en zijn tot stand gekomen door regionaal gehanteerde gemeentelijke bedragen te vergelijken, en deze te prognosticeren voor 2016.

Net als bij de individuele bijzondere bijstand heeft de gemeente de beleidsvrijheid de inkomensgrens te bepalen.

Omwille van de eenduidigheid, uitvoeringsaspecten en tevens ook regionale afstemming, wordt geadviseerd, om te kiezen voor een zelfde inkomensgrens van 120% die ook geldt voor individuele bijzondere bijstand en de andere regelingen.

Beslispunt/Advies

- a) De inkomensgrens voor de individuele inkomenstoelage bepalen op 120%, zodat ook werkende burgers met een iets hoger inkomen het sociaal minimum, voor deze bijzondere bijstand in aanmerking blijven komen.
- b) De draagkrachtsystematiek die wel geldt voor individuele bijzondere bijstand is niet van toepassing.
- c) De bijgevoegde Verordening individuele inkomenstoelage Participatiewet Meierijstad 2017 vaststellen.

2.5. Duurzame gebruiksgoederen langdurige minima

Beleidskeuze bij bijzondere bijstand duurzame gebruiksgoederen

Over het algemeen is voor kosten van duurzame gebruiksgoederen geen bijzondere bijstand mogelijk. De overheid gaat ervan uit dat iedereen deze kosten heeft, en deze kosten kunnen worden betaald uit een minimum inkomen of minimum uitkering, door hiervoor te reserveren, dan wel achteraf gespreid te betalen, bijv. via een lening bij de Gemeentelijke Kredietbank. Afwijking hiervan is alleen mogelijk bij bijzondere individuele omstandigheden of bij meerjarige minima.

Bijzondere individuele omstandigheden

Doet zich een bijzondere (nood)situatie voor dat een gebruiksgoed aan vervanging toe is, terwijl belanghebbende onvoldoende heeft gereserveerd of niet elders kan lenen, dan ligt het voor de hand wel bijzondere bijstand te verstrekken, maar dan in de vorm van een geldlening. De aflossingsbedragen en de duur van de aflossing worden afgestemd op de omstandigheden, mogelijkheden en middelen van de belanghebbende (individueel maatwerk). Dit vloeit voort uit de vangnetfunctie van de wet.

Meerjarige minima

Inwoners die gedurende een periode van 5 jaar of langer zijn aangewezen op een inkomen dat minder is dan of gelijk is aan de voor hen geldende bijstandsnorm (Let op: 100% niet 120%), zijn vaak niet meer in staat om voor de vervanging van alle duurzame gebruiksgoederen te reserveren of deze achteraf gespreid te betalen middels aflossing van een lening. In die gevallen is bijzondere bijstand wel mogelijk en verstrekt de gemeente hierin een tegemoetkoming.

Het gaat hier om de noodzakelijke vervanging van een wasmachine, koelkast, gasfornuis of TV.

Deze opsomming is limitatief. Het betreft de volgende duurzame gebruiksgoederen:

- Wasmachine € 370,-
- Koelkast met vriezer/vriesvak € 230,-
- Gasfornuis (4 pits) met oven € 300,-
- TV € 200,-

Richtprijzen en afschrijvingsduur volgens Nibud. (bedragen 2016). Voorwaarde is dat reparatie niet meer mogelijk of rendabel is.

De bijstand wordt gebaseerd op de Prijzengids van het Nibud (Nationaal Instituut voor Budgetvoorlichting), en de gebruikelijke afschrijvingsduur, en wordt in beginsel om niet verstrekt. De Prijzengids bevat aankoopbedragen van o.a. duurzame gebruiksgoederen. Het gaat om gangbare prijzen waarvoor bepaalde artikelen te koop zijn, zonder echt op zoek te moeten gaan naar de allergeedkoopste winkel of aanbieding.

Beslispunt/Advies

- a) De regeling bijzondere bijstand duurzame gebruiksgoederen meerjarige minima > 5 jaar ongewijzigd te handhaven; de inkomensgrens is hiervoor 100%, omdat deze kosten normaliter uit een minimum inkomen moeten kunnen worden bestreden.

2.6. Collectieve zorgverzekering voor minima bij CZ en VGZ

Beleidskeuze voor de collectieve zorgverzekering voor minima (en chronisch zieken)

De inkomensgrens voor deelname aan de regeling ligt nu op 120%. Net als bij de individuele bijzondere bijstand heeft de gemeente de beleidsvrijheid deze grens te bepalen.

De collectieve zorgverzekering is in 2015 uitgebreid met een extra pakket voor de doelgroep chronisch zieken met hoge zorgkosten. Dit vanwege het afschaffen van een aantal landelijke regelingen voor mensen met hoge medische kosten.

Het belangrijkste argument daarvoor is dat kwetsbare burgers zo blijvend toegang hebben tot goede en betaalbare zorg. Via het aanvullend pakket kunnen veel medische kosten en veelvoorkomende meerkosten van burgers met een chronische ziekte en/of beperking gedekt worden bij de zorgverzekeraar. Het belangrijkste voordeel is dat de aanvullende zorgverzekering als eerste wordt aangesproken, voordat de meerkosten in aanmerking komen voor vergoeding via de bijzondere bijstand of WMO. Het is daardoor een voorliggende voorziening op deze regelingen van de gemeenten. Bovendien brengt deze optie geen extra administratieve lasten voor burgers en gemeenten met zich mee: claimbeoordeling en afhandeling van declaraties, al dan niet rechtstreeks vanuit de zorgverlener, vindt immers plaats door de zorgverzekeraar die gespecialiseerd is in de beoordeling van zorgclaims.

De bijdrage die belanghebbenden kunnen krijgen bij deelname aan de collectieve aanvullende zorgverzekering bedraagt :

Pakket aanvullend:	€ 20,- p.m.
Pakket aanvullend plus:	€ 40,- p.m.
(bedragen 2016)	

Omwillen van de eenduidigheid, uitvoeringsaspecten en tevens ook regionale afstemming, wordt geadviseerd, om te kiezen voor een zelfde inkomensgrens van 120% die ook geldt voor individuele bijzondere bijstand en de andere regelingen.

Beslispunt/Advies

- a) De bestaande inkomensgrens bij de Collectieve zorgverzekering minima bij CZ en VGZ handhaven op 120%, zodat ook werkende burgers met een iets hoger inkomen dan het sociaal minimum, kunnen blijven deelnemen aan de collectieve zorgverzekering en voor een tegemoetkoming in de premiekosten in aanmerking blijven komen. Het extra pakket blijven aanbieden in het belang van de doelgroep chronisch zieken.
- b) De draagkrachtssystematiek die wel geldt voor individuele bijzondere bijstand is niet van toepassing.

2.7. Verordening Gemeentelijk Minimabeleid (bijdragen maatschappelijke participatie)

Beleidskeuze bij de Verordening Gemeentelijk Minimabeleid (bijdragen maatschappelijke participatie)

De inkomensgrens ligt nu op 120%.

Door de gemeente kan jaarlijks een (financiële) bijdrage worden verleend aan een aanvrager die kosten maakt in verband met sociaal-culturele, sportieve en educatieve activiteiten voor zichzelf, zijn of haar partner en zijn (schoolgaande) kinderen. Bijvoorbeeld voor:

- Abonnementen en (seizoen)kaartjes voor bijv.: zwembaden, schouwburg, bioscoop, bibliotheek, musea, kunstuitlen, etc.;
- Contributies voor sport-, zang, ouderen- en buurtverenigingen, jeugd- en jongerenwerk, hobbyclub en kosten sportattributen, etc.;
- Cursusgeld voor her-, om- en bijscholing, volwasseneneducatie, kunstzinnige vorming, club- en buurthuisactiviteiten en ouderbijdragen, etc.;
- Eenmalige activiteiten voor schoolreisjes en kampen, werkweken, excursies, uitstapjes zoals bezoek aan dierentuin en pretpark.

De bijdrage is voor kinderen € 255,- en voor volwassenen € 187,- per jaar (bedragen 2016).

Doel van de regeling is participatie in de maatschappij te stimuleren en hiertoe ook burgers met een lager inkomen in staat te stellen.

De gemeente mag de inkomensgrens voor deze regeling zelf bepalen. Het betreft Gemeentelijk Minimabeleid wat niet onder de Participatiewet valt, maar onder wat in artikel 108 Gemeentewet wordt aangemerkt als gemeentelijke huishouding. Hierdoor heeft de gemeente meer beleidsvrijheid in het formuleren van de regeling en het stellen van voorwaarden.

Omwillen van de eenduidigheid, uitvoeringsaspecten en tevens ook regionale afstemming, wordt geadviseerd, om te kiezen voor een zelfde inkomensgrens van 120% die ook geldt voor individuele bijzondere bijstand en de andere regelingen. Dit sluit ook aan bij de opvattingen van de Kinderombudsman. Deze roept in het recent verschenen rapport Kinderen in armoede gemeenten op tot minimabeleid dat toegankelijk is voor gezinnen met een inkomen tot 120% van het sociaal minimum.

Betaling in natura

De verordening Gemeentelijk Minimabeleid kent in principe een tegemoetkoming in geld op aanvraag. In plaats van betaling in natura kan via steekproefsgewijze controle nagegaan worden of de middelen doelmatig zijn besteed aan de participatie van schoolgaande kinderen.

Ervaringen in het verleden in enkele gemeenten hebben eerder geleid tot het afschaffen van een declaratiesysteem met verantwoording op basis van bonnetjes, strippenkaartjes, rekeningen, nota's etc., omdat de uitvoering niet efficiënt was en kostenverhogend.

Bovendien werkt de gemeente, in het belang van (schoolgaande) kinderen, aanvullend ook samen met de Stichting Leergeld, het Jeugdsportfonds en Jeugdcultuurfonds Brabant. Deze stichtingen verstrekken voorzieningen in natura onder bepaalde voorwaarden, als de bestaande gemeentelijke regelingen niet toepasbaar zijn.

Beslispunt/Advies

- a) De inkomensgrens van de verordening Gemeentelijke Minimabeleid handhaven op 120%, zodat ook werkende burgers met een inkomen dat iets hoger is dan het sociaal minimum, voor deze regeling voor henzelf en hun kinderen in aanmerking kunnen blijven komen.
- b) De draagkrachtsystematiek die wel geldt voor individuele bijzondere bijstand is niet van toepassing.
- c) De bijgevoegde Verordening Gemeentelijk Minimabeleid Meierijstad 2017 vaststellen.

3. Aanvullende aspecten regelgeving Bijzondere bijstand en gemeentelijk minima beleid

Kostendelersnorm

Bij de inkomensberekeningen wordt overeenkomstig de wet, rekening gehouden met de kostendelersnorm van de Participatiewet, wanneer de aanvrager zijn woning deelt met anderen, en met de hierover vastgestelde beleidsregels ten aanzien van de invulling van het begrip 'commerciële prijs'.

Hervorming kind regelingen en uitkering voor alleenstaande ouders

De uitkering voor een alleenstaande ouder is gelijk aan die van een alleenstaande (70% van de bijstandsuitkering voor gehuwden en samenwonenden). Tot 1 januari 2015 werd de uitkering van een alleenstaande ouder verhoogd met een gemeentelijke toeslag van 20%. Deze toeslag verviel in 2015. In plaats daarvan ontvangt een alleenstaande ouder, zonder toeslagpartner, een aangepast kindgebonden budget van de Belastingdienst, de zogenaamde alleenstaande ouderkop. Dit hogere kindgebonden budget compenseert het verlies aan inkomen grotendeels.

De Belastingdienst gebruikt de definitie toeslagpartner. Een toeslagpartner is degene met wie een toeslag of meerdere toeslagen aangevraagd wordt. In de Participatiewet geldt een andere definitie van partner dan die de Belastingdienst gebruikt. Het is daarom mogelijk dat iemand voor de gemeente alleenstaande ouder is, maar voor de Belastingdienst niet. Dat kan het geval zijn als de partner in een verpleeginrichting woont of in detentie is.

De gemeente mag daarom individuele bijzondere bijstand verstrekken aan nieuwe instromers in de Participatiewet die behoren tot de categorie alleenstaande ouder die een toeslagpartner hebben maar duurzaam gescheiden leven van deze partner. Van belang is dat de gemeente dit blijft doen in individuele gevallen. De bijzondere bijstand is dan gelijk aan het kind gebonden budget dat men zou ontvangen van de Belastingdienst als er geen sprake van een toeslagpartner zou zijn. Dit beleid zetten we voort.

Indexering

In de verschillende regelingen of vast te stellen verordeningen is een indexeringsbepaling opgenomen. Deze bepaling voorkomt dat de verordening telkens opnieuw moet worden vastgesteld, enkel voor indexatie van de bedragen. De bedragen worden jaarlijks geïndexeerd overeenkomstig de ontwikkelingen van de consumentenprijsindex volgens het Centraal Bureau voor de Statistiek. De bedragen worden naar boven afgerond op hele euro's.

In deze Nota zijn de bedragen 2016 opgenomen. Ook deze worden per 1 januari 2017 geïndexeerd.

Richtlijnen/werkinstructies/overig beleid uitvoering bijzondere bijstand en minimabeleid

Deze beleidsnota is feitelijk een voortzetting van het gemeentelijk beleid in de periode 2015 – 2016. Aanvullend overig beleid is uitgewerkt in algemene beleidsuitgangspunten en actiepunten voor de uitvoeringspraktijk. Ook het overige bestaande beleid wordt per 1 januari 2017 ongewijzigd voortgezet.

Flankerend minimabeleid

Het flankerend armoedebeleid betreft voornamelijk samenwerking in brede zin, al dan niet ondersteund met subsidie van de gemeente. Zo werkt de gemeente samen met o.a. de Voedselbank, met de Stichting Leergeld, met het Jeugdsportfonds en Jeugdcultuurfonds en met diverse externe organisaties, vrijwilligers en schuldhulpmaatjes. Dat blijven we doen.